

Arrest

nr. 211 212 van 18 oktober 2018
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: X

- Gekozen woonplaats:
1. ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT
 2. ten kantore van advocaat C. VAN RISSEGHEM
Messidorlaan 330/1
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2018 (zaak nr. X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2018 heeft ingediend tegen dezelfde beslissing (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. VUYLSTEKE *loco* advocaat K. BLOMME en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, soenniet te zijn en tot de stam der Stanekzai te behoren. U werd 27 jaar geleden geboren in de stad Kaboel. Uw familie verhuisde naar het dorp Sultanpur Alya in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar. Toen u negen jaar oud was, overleed uw vader aan kanker. Uw ooms langs vaderskant Zulmai en Abdul Karim namen jullie deel van het land in en u ging samen met uw moeder, broer en zus mee met uw oom langs moederskant Abdul Rahim. Jullie gingen wonen in het dorp Zaidabad in het district Mohammad Agha in de provincie Logar. U ging niet naar school maar ging wel acht jaar lang naar de madrassa en leerde er een beetje lezen en schrijven.

In de maand hamal van het jaar 1390 Afghaanse kalender (maart-april 2011 Gregoriaanse kalender) begon u te werken voor de gehandicaptensectie van het Cinema Pamir Ziekenhuis in de stad Kaboel. Het was uw job om werknemers van het dorp Deh Naw in Mohammad Agha naar hun werk in Kaboel te brengen en terug naar huis. Elke maand of elke twee maanden gaf een lid van de taliban u een plastic zak om aan de malik van het dorp te geven. In het jaar 1393 Afghaanse kalender (21 maart 2014-20 maart 2015 Gregoriaanse kalender) moest u van de zoon van de malik bij vijf à zes taliban komen met die zak waarin medisch materiaal bleek te zitten en u moest de verbanden van een lid van de taliban vernieuwen.

Ongeveer een maand later werd uw wagen tegengehouden door vier mensen op motorfietsen die u vroegen om een week later uw auto naar hen te brengen, waarop zij hem zouden beladen met explosieven en aan het ziekenhuis tot ontploffing zouden brengen. U ging akkoord maar die nacht bekende u alles aan uw maternale oom. Ergens in de lente kwamen de taliban naar uw huis. U vluchtte via het dak weg naar uw burens. Toen u later terugkeerde naar huis, beslisten jullie om Zaidabad te verlaten en naar het huis van de man van uw tante in Pule- Kandahari te gaan. U kreeg daar echter problemen met twee talibancommandanten Mullah Salam en Mullah Ezat die zeiden dat de taliban u gingen doden omdat u geweigerd had mee te werken met hen.

U verliet het land in de maand hamal van het jaar 1394 Afghaanse kalender (maart-april 2015 Gregoriaanse kalender) en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België waar u aankwam op 10 augustus 2017 en een verzoek om internationale bescherming indiende op 23 augustus 2017.

U vreest om bij terugkeer gedood te worden door de taliban en ook door uw ooms langs vaderskant.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele taskara neer, een kopie van de taskara van uw vrouw, uw rijbewijs, een certificaat van uw werk en drie foto's van uw huwelijk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk

onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS dd. 08/06/2018, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Mohammad Agha. Evenmin kan er enig geloof gehecht worden aan uw familiale situatie en aan uw scholingsgraad.

Vooreerst zijn uw verklaringen over het overlijden van uw vader en over uw ooms langs vaderskant ongeloofwaardig, terwijl dit net de redenen waren dat u verhuisde van Surkhrod naar Mohammad Agha. U beweert dat u in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar leefde tot u negen jaar was en dat u er niet naar school ging omdat u toen jong was (notities CGVS dd. 08/06/2018, p. 5). U zou naar Mohammad Agha verhuisd zijn nadat uw vader overleed, waarover u bij het CGVS beweert dat dit gebeurde toen u negen jaar oud was. Dit is echter niet te rijmen met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Daar verklaarde u namelijk dat u in Surkhrod woonde van uw kindertijd tot u ongeveer veertien jaar oud was (verklaring DVZ dd. 11/09/2017, p. 4). Dit is een groot verschil. Bovendien zegt u bij de DVZ expliciet dat uw vader ongeveer acht jaar eerder om het leven kwam (verklaring DVZ, p. 5). Aangezien u op het moment van deze verklaringen 25 jaar en 11 maanden oud was, moet uw vader gestorven zijn toen u ongeveer 17 à 18 jaar oud was, een groot verschil met uw bewering dat hij overleed toen u negen jaar oud was. Geconfronteerd met deze ernstige tegenstrijdigheid komt u niet verder dan uw laatste verklaring te herhalen, hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheid uiteraard niet tenietdoet (CGVS, p. 8). Door de ware toedracht van het overlijden van uw vader te verhullen, biedt u geen zicht op uw werkelijke familiale situatie, net omdat dit overlijden zulke zware gevolgen zou gehad hebben op uw eigen verblijfplaats en op uw relatie met de rest van uw familie. Dit wordt enkel maar versterkt wanneer het CGVS u vraagt naar uw eigen broer en zus. U beweert dat uw zus zestien jaar oud gaat worden en uw broer dertien was toen u vertrok maar nu ook zestien jaar gaat worden (CGVS, p. 30). U geeft verder na lang nadenken aan dat uw broer ongeveer acht jaar oud was en uw zus ongeveer elf jaar oud was op het moment dat uw vader overleed (CGVS, p. 30) en dat jullie na zijn overlijden allemaal samen goed nadachten over wat jullie verder moesten doen (CGVS, p. 30). Indien uw vader werkelijk overleed toen u negen jaar oud was, achttien jaar geleden, waren uw broer en zus nog niet geboren. Daarbij is het hoogst frappant dat u bij de DVZ met geen woord rept over de reden van uw vertrek uit Surkhrod, zijnde het gronddispuut met uw ooms langs vaderskant als gevolg van het overlijden van uw vader, waardoor u nu zelfs voor uw leven zou vrezen (CGVS, p. 34), zelfs wanneer u uitdrukkelijk gevraagd wordt of u nog problemen had behalve met de taliban (vragenlijst CGVS dd. 19/12/2017, p. 3). Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle wezenlijke elementen uit uw asielrelaas vermeldt.

U beweert verder dat u na uw verhuis naar Logar geen enkele keer contact meer heeft gehad met uw ooms langs vaderskant en dat zij u nog brutaler zullen doden dan de taliban als ze u vangen (CGVS, p. 7). Ook hier zijn uw verklaringen echter niet coherent. U blijkt namelijk op de hoogte te zijn van de drie kinderen van deze twee ooms en geeft zelfs expliciet hun leeftijden (CGVS, p. 7). Over de jongste dochter van één van uw ooms weet u de naam en zegt u dat zij nu zeven jaar oud is (CGVS, p. 7). Indien u werkelijk Surkhrod verliet toen u negen jaar was, in het jaar 2000 dus maar liefst 18 jaar geleden, mag het verbazen dat u toch zo goed op de hoogte bent over de familie van uw ooms langs vaderskant, zeker aangezien de drie kinderen van uw ene oom jonger zijn dan 18 jaar en dus niet geboren waren toen u er nog leefde (CGVS, p. 7). U bevestigt nogmaals dat u geen enkel contact meer

heeft gehad met uw ooms langs vaderskant sinds jullie verhuisden, dat u met niemand van hun kinderen enig contact had en dat u geen enkele persoon in Surkhrod kent behalve uw ooms langs vaderskant (CGVS, p. 18). Hoe u dan ook zo goed op de hoogte bent van hun nog jonge kinderen is een raadsel. Zelf verklaart u het door te zeggen dat u het weet van toen u nog jong was (CGVS, p. 18) hetgeen uiteraard niet verklaart hoe u kunt weten dat de jongste dochter van één van uw oom Mazida heet en zeven jaar oud is terwijl u sinds elf jaar voor haar geboorte geen contact meer heeft gehad met iemand uit Surkhrod (CGVS, p. 7). Dit geeft aan dat u niet de waarheid vertelt over uw werkelijke familiale situatie, noch over waar u gewoond heeft en wanneer en in hoeverre u nog contact had met uw familie in Surkhrod.

Daarbij moet nog vermeld worden dat er ook aan uw verklaring waarom u niet naar school ging in Surkhrod, met name dat u te jong was (CGVS, p. 5), geen geloof kan worden gehecht aangezien uw verklaringen over wanneer u er precies leefde niet geloofwaardig zijn. U gaf bij de DVZ ook aan dat u tot het tweede middelbaar naar school bent gegaan (verklaring DVZ, p. 4) terwijl u bij het CGVS ineens zegt dat u nooit naar school ging maar wel acht jaar lang naar de madrassa bent gegaan na uw verhuis naar Logar (CGVS, p. 8-9). Nochtans had u bij de DVZ de mogelijkheid om te zeggen dat u dit informele onderwijs had gevolgd, hetgeen u niet deed.

Uit dit alles volgt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw familiale situatie en over het moment waarop en de reden waarom u besloot van Surkhrod naar Logar te verhuizen.

Voorts is uw kennis over het district Mohammad Agha, waar u tussen uw negen jaar en uw vertrek uit Afghanistan vijftien jaar later verbleef enorm beperkt. Nochtans beweert dat u vanaf hamal 1390 tot hamal 1394 werknemers vervoerde van het dorp Deh Naw in Mohammad Agha tot een ziekenhuis in Kaboel en terug naar Mohammad Agha (CGVS, p. 11). Deze werknemers woonden allemaal in het district Mohammad Agha (CGVS, p. 16) waardoor zeker mag verwacht worden dat u goed op de hoogte zou zijn van gebeurtenissen in Mohammad Agha. Dit blijkt echter geenszins het geval te zijn. Hoewel u de namen van enkele talibancommandanten (CGVS, p. 21) en van politici (CGVS, p. 33) weet op te sommen en enkele dorpen in de regio kent (CGVS, p. 18-19) blijven uw verklaringen enorm oppervlakkig en weet u over de door het CGVS bevestigde gebeurtenissen en personen helemaal niets.

Daarbij moet eerst opgemerkt worden dat er geen geloof kan worden aan uw verklaring dat u Afghanistan verliet in hamal 1394. U baseert deze datum op het certificaat over uw werk dat u neerlegt en dat deze datum vermeldt (CGVS, p. 24). Uit uw eigen verklaringen blijkt echter dat u Afghanistan veel later verliet. U geeft namelijk aan dat u op de 19e dag van de tweede maand van het jaar 2016 in Griekenland aankwam (CGVS, p. 24), hetgeen ondersteund wordt door vermeldingen in uw administratief dossier dat u in februari 2016 in Chios geregistreerd werd en op 26 mei 2016 uw vingerafdrukken werden genomen in Piraeus (zie administratief dossier). U geeft ook aan dat het u een maand en 19 dagen kostte om vanuit Afghanistan Griekenland te bereiken (CGVS, p. 24). U plaatst uw vertrek bovendien ongeveer vijf maanden na een aanval in het districtscentrum waarvan u zegt dat hij plaatsvond de zevende maand van 2015 (CGVS, p. 24). Dit alles geeft sterk de indruk dat u nadat u uw vertrekdatum heeft aangepast naargelang de data die vermeld stonden op het certificaat van uw werk dat u neerlegde en u eigenlijk vertrok rond de jaarwisseling 2015-2016.

Wat ook de exacte datum moge zijn dat uw Afghanistan verliet, er kan geen geloof gehecht worden aan uw verblijf in Mohammad Agha. Zo geeft u aan dat kinderen in Mohammad Agha de drie warme maanden asad, saratan en sonbula vakantie hebben en dat dit hun enige vakantie is (CGVS, p. 9). Dit komt geenszins overeen met objectief beschikbare informatie, toegevoegd aan het dossier, waaruit blijkt dat scholen in Logar door de koude winters gesloten zijn in de wintermaanden jeddi, dalwa en hoot. In de zomer is er bovendien nog een korte vakantie van tien dagen. Dat u beweert dat u zelf niet naar school ging, biedt geen afdoende verklaring waarom u niet op de hoogte zou zijn van deze algemene schoolkalender die in heel Logar op dezelfde manier wordt toegepast, zeker aangezien u uitdrukkelijk het omgekeerde beweert door te zeggen dat scholen de drie zomermaanden dicht zijn (CGVS, p. 9). In hetzelfde thema blijkt u geen weet te hebben van de bouw van nieuwe scholen in Mohammad Agha de laatste jaren dat u er was en zegt u zelf expliciet dat het schoolgebouw in het nabijgelegen dorp Safed Sang een oud gebouw is (CGVS, p. 22) dit terwijl er in april 2014 een nieuw schoolgebouw is geopend in Safed Sang met 8 klassen en accommodaties voor in totaal meer dan 1600 studenten. Safed Sang ligt nochtans op minder dan vijf kilometer van uw dorp en dan nog aan de weg die naar Kaboel leidt die u elke werkdag moest afleggen. Hierdoor mag verwacht worden dat u op zijn minst zou gehoord hebben van dit bouwproject. Dit klemt des te meer aangezien u wel weet heeft van een nieuwe

school die in de provinciehoofdstad Pul-e-Alam is gebouwd en er zelfs over weet dat ze er technische lessen geven en laboratoria hebben (CGVS, p. 22). Aangezien Pul-e-Alam niet op de weg tussen Deh Naw en uw werk in Kabul ligt, is het een raadsel hoe u dit zo goed weet terwijl u dit over het dorp in uw eigen district dat u elke werkdag moest passeren niet weet.

Verder blijkt ook uw verdere geografische kennis over Mohammad Agha enorm beperkt. Zo heeft u nog nooit gehoord van de dorpen Gul Dara (CGVS, p. 32), Nari Kot (CGVS, p. 33), Qala Anwar (CGVS, p. 33), Dowran Khel (CGVS, p. 33) en Niyazi (CGVS, p. 33), dit terwijl deze dorpen allemaal binnen de vijf kilometer van uw dorp liggen en u jarenlang chauffeur was. Nog frappanter is uw verklaring dat het dorp Kamalkhel verder ligt dan Beni Sharangan (CGVS, p. 32), terwijl kaarten weliswaar twee verschillende locaties aangeven voor een dorp met de naam Kamalkhel maar beiden heel dicht bij uw dorp en beiden een stuk voor Beni Sharangan. U beweert voorts dat u wanneer u van uw dorp naar het dorp Deh Naw ging aan de linkerkant van de weg het dorp Awbazak tegenkwam (CGVS, p. 19). Awbazak ligt niet alleen aan de tegenovergestelde kant van de weg, als je van Zaidabad naar Deh Naw gaat moet je er helemaal niet passeren. Van een chauffeur die deze weg elke werkdag aflegde mag zeker verwacht worden dat hij de dorpen in zijn eigen regio kent. Dit staat in schril contrast met het feit dat u wel op de hoogte blijkt te zijn van drie moskeeën in de buurt van uw werk in Kaboel en de naam van een ander ziekenhuis in Cinema Pamir kent (CGVS, p. 19).

Daarenboven bent u niet op de hoogte van gebeurtenissen die plaatsvonden de laatste maanden en jaren die u in Mohammad Agha zou hebben doorgebracht. Meermaals gevraagd of er ooit tribale ouderen gedood werden in uw district antwoordt u resoluut negatief (CGVS, p. 25, 31-32). Nochtans werd de invloedrijke tribale oudere Dokter Abdul Wase in september 2013 gedood, dan nog in uw eigen dorp Zaidabad. Zelfs wanneer het CGVS u confronteert met zijn naam, blijkt u nooit gehoord te hebben van deze oudere (CGVS, p. 26). Ook de tribale oudere Haji Den Mohammad Nabi die in november 2014 gedood werd in Mohammad Agha kent u niet (CGVS, p. 26). Haji Shaukat Stanikzai, nochtans van dezelfde stam als u, kent u evenmin terwijl deze verkiezingskandidaat afkomstig is van het naburige dorp Kotabkhel en in dezelfde maand november 2014 beroofd werd (CGVS, p. 25). De naam Saifullah Mujahid zegt u niets en u kent geen enkele Saifullah die bij de overheid werkte (CGVS, p. 23), noch kent u iemand van de overheid die door de taliban gedood werd (CGVS, p. 23) terwijl deze Saifullah Mujahid burgemeester was van Mohammad Agha en gedood werd in augustus 2014. U heeft nooit gehoord van ontmijners die door de taliban in de problemen kwamen bij de Mes Aynak mijnen (CGVS, p. 27) terwijl er nog in juli 2014 minstens 8 ontmijners om het leven kwamen. Gevraagd naar voorbeelden van de overheid die de taliban aanviel, begint u eerst over een mullah die 4 Amerikanen doodde in een moskee, vervolgens over een gevecht in Kharwar tussen de taliban en de autoriteiten (CGVS, p. 28). De autoriteiten voerden nochtans in augustus 2015 nog een grootscheepse operatie uit op het talibanbolwerk Zargon Shahr waarbij maar liefst 70 talibanstrijders, 4 soldaten en enkele burgers om het leven kwamen. Pas wanneer het CGVS u confronteert met deze aanval zegt u dat het inderdaad gebeurde maar dat u de vraag niet goed had begrepen (CGVS, p. 28). Nochtans werd u expliciet gevraagd of er in Zargon Shahr ooit een aanval van de overheid plaatsvond (CGVS, p. 22) waarop u antwoordde dat de taliban aanvielen, niet de overheid (CGVS, p. 22). U had het net ervoor nog over Qari Burhan die volgens u bij een operatie stierf, hoewel u vervolgens enorm vaag bent wanneer het CGVS polst naar de operaties waar hij aan deelnam (CGVS, p. 22). Dit is des te frappant aangezien volgens objectief beschikbare informatie toegevoegd aan uw dossier Qari Burhan om het leven kwam bij die grote operatie in Zargon Shahr enkele maanden voor uw vertrek. Bovendien weet u evenmin over deze grote talibancommandant of hij broers of zonen had (CGVS, p. 22), hetgeen in de Afghaanse context mag verwacht worden van iemand die zolang leefde in een gebied gecontroleerd door deze commandant.

Ook andere invloedrijke persoonlijkheden van Mohammad Agha zeggen u niets. De politiechef Matiullah Sadiq Abdul Rahimzai (CGVS, p. 23), de districtsgouverneur van Mohammad Agha minstens tussen 2009 en 2014 Abdul Hameed Hamid (CGVS, p. 31), de districtsgouverneur van Mohammad Agha in 2015 Syed Naeem Agha Sultan (CGVS, p. 31) en provincieraadslid Muhibullah Selah (CGVS, p. 31) kent u niet. Dit zijn geen obscure maar invloedrijke figuren in Mohammad Agha. Er wordt niet verwacht dat u al deze personen tot in het detail kent maar het feit dat u geen enkele van deze namen kunt plaatsen, doet sterk afbreuk aan uw bewering dat u tussen uw negen jaar en uw vertrek in Mohammad Agha woonde en dat uw familie daar nog steeds verblijft. De enige personen die u wel kent zijn Ismatullah Alizai, de algemene politiechef van Logar hoewel u eerst zegt dat hij in de provincieraad zit (CGVS, p. 24, 33), twee provincieraadsliden verantwoordelijk voor Logar, beiden afkomstig van de provinciehoofdstad Pul-e-Alam, niet van Mohammad Agha (CGVS, p. 33), de Afghaanse minister van defensie Masoom Stanekzai (CGVS, p. 25), de Afghaanse ex-president Sebghatullah Mojadeddi

waarvan u weet dat hij in de Peace Council zetelt (CGVS, p. 23) en Amrullah Saleh, het hoofd van de veiligheid in de stad Kaboel (CGVS, p. 31). Het is enorm opvallend dat u wel deze politici kent die in Kaboel werkzaam zijn maar geen van de invloedrijke persoonlijkheden uit uw eigen district Mohammad Agha enig belletje doen rinkelen. Dit bevestigt de indruk dat u niet in Mohammad Agha verbleef voor uw vertrek uit Afghanistan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mohammad Agha heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 08/06/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan (CGVS, p. 28 en 31). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p. 28). Desalniettemin bleef u vasthouden aan uw voorgehouden verblijf in Mohammad Agha (CGVS, p. 28,31).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Uw taskara kan niet gelden als bewijs voor uw jarenlange verblijf in Mohammad Agha, te meer daar u uw taskara in de stad Jalalabad van de provincie Nangarhar bekwam (CGVS, p.4). Wat betreft het werkcertificaat werd hierboven reeds opgemerkt dat het er sterk op lijkt dat u uw verklaringen heeft aangepast aan de data die hierop vermeld staan. Bovendien blijkt uit de stempel op het attest dat het stuk opgemaakt werd op 29/7/1396 (21 oktober 2017) meer dan anderhalf jaar na de registratie van uw vingerafdrukken in Griekenland en zo'n maand na uw verzoek in België. De vaststelling dat het attest dat uw tewerkstelling zou attesteren van 2013 tot 2015 uitgegeven werd twee jaar na uw stopzetting om te dienen als stuk in uw asielaanvraag doet ernstig afbreuk aan de objectieve bewijswaarde van dit stuk. Uw trouwfoto's zeggen niets over uw herkomst. De kopie van de taskara van uw vrouw geeft op geen enkele manier aan dat deze persoon werkelijk uw vrouw is. Uw rijbewijs vermeldt enkel dat het uitgegeven werd in de stad Kabul en zegt dus niets over uw beweerde verblijf in Logar. Bovendien moet betreffende de taskara's en uw rijbewijs worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) worden de beroepen met rolnummers RvV X / IV en RvV X / IV van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer RvV X / IV.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer RvV X / IV.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de “*beginselen van behoorlijk bestuur*” en het “*verbod van willekeur*”.

Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de “*beginselen van behoorlijk bestuur*” en van “*artikel 3 EVRM*”.

Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de *“motiveringsplicht”*, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het fair play-beginsel.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”

3.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: “(...)Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS dd. 08/06/2018, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Mohammad Agha. Evenmin kan er enig geloof gehecht worden aan uw familiale situatie en aan uw scholingsgraad.

Vooreerst zijn uw verklaringen over het overlijden van uw vader en over uw ooms langs vaderskant ongeloofwaardig, terwijl dit net de redenen waren dat u verhuisde van Surkhrod naar Mohammad Agha. U beweert dat u in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar leefde tot u negen jaar was en dat u er niet naar school ging omdat u toen jong was (notities CGVS dd. 08/06/2018, p. 5). U zou naar Mohammad Agha verhuisd zijn nadat uw vader overleed, waarover u bij het CGVS beweert dat dit gebeurde toen u negen jaar oud was. Dit is echter niet te rijmen met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Daar verklaarde u namelijk dat u in Surkhrod woonde van uw kindertijd tot u ongeveer veertien jaar oud was (verklaring DVZ dd. 11/09/2017, p. 4). Dit is een groot verschil. Bovendien zegt u bij de DVZ expliciet dat uw vader ongeveer acht jaar eerder om het leven kwam (verklaring DVZ, p. 5). Aangezien u op het moment van deze verklaringen 25 jaar en 11 maanden oud was, moet uw vader gestorven zijn toen u ongeveer 17 à 18 jaar oud was, een groot verschil met uw bewering dat hij overleed toen u negen jaar oud was. Geconfronteerd met deze ernstige tegenstrijdigheid komt u niet verder dan uw laatste verklaring te herhalen, hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheid uiteraard niet tenietdoet (CGVS, p. 8). Door de ware toedracht van het overlijden van uw vader te verhullen, biedt u geen zicht op uw werkelijke familiale situatie, net omdat dit overlijden zulke zware gevolgen zou gehad hebben op uw eigen verblijfplaats en op uw relatie met de rest van uw

familie. Dit wordt enkel maar versterkt wanneer het CGVS u vraagt naar uw eigen broer en zus. U beweert dat uw zus zestien jaar oud gaat worden en uw broer dertien was toen u vertrok maar nu ook zestien jaar gaat worden (CGVS, p. 30). U geeft verder na lang nadenken aan dat uw broer ongeveer acht jaar oud was en uw zus ongeveer elf jaar oud was op het moment dat uw vader overleed (CGVS, p. 30) en dat jullie na zijn overlijden allemaal samen goed nadachten over wat jullie verder moesten doen (CGVS, p. 30). Indien uw vader werkelijk overleed toen u negen jaar oud was, achttien jaar geleden, waren uw broer en zus nog niet geboren. Daarbij is het hoogst frappant dat u bij de DVZ met geen woord rept over de reden van uw vertrek uit Surkhrod, zijnde het gronddispuut met uw ooms langs vaderskant als gevolg van het overlijden van uw vader, waardoor u nu zelfs voor uw leven zou vrezen (CGVS, p. 34), zelfs wanneer u uitdrukkelijk gevraagd wordt of u nog problemen had behalve met de taliban (vragenlijst CGVS dd. 19/12/2017, p. 3). Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle wezenlijke elementen uit uw asielaanvraag vermeldt.

U beweert verder dat u na uw verhuis naar Logar geen enkele keer contact meer heeft gehad met uw ooms langs vaderskant en dat zij u nog brutaler zullen doden dan de taliban als ze u vangen (CGVS, p. 7). Ook hier zijn uw verklaringen echter niet coherent. U blijkt namelijk op de hoogte te zijn van de drie kinderen van deze twee ooms en geeft zelfs expliciet hun leeftijden (CGVS, p. 7). Over de jongste dochter van één van uw ooms weet u de naam en zegt u dat zij nu zeven jaar oud is (CGVS, p. 7). Indien u werkelijk Surkhrod verliet toen u negen jaar was, in het jaar 2000 dus maar liefst 18 jaar geleden, mag het verbazen dat u toch zo goed op de hoogte bent over de familie van uw ooms langs vaderskant, zeker aangezien de drie kinderen van uw ene oom jonger zijn dan 18 jaar en dus niet geboren waren toen u er nog leefde (CGVS, p. 7). U bevestigt nogmaals dat u geen enkel contact meer heeft gehad met uw ooms langs vaderskant sinds jullie verhuisden, dat u met niemand van hun kinderen enig contact had en dat u geen enkele persoon in Surkhrod kent behalve uw ooms langs vaderskant (CGVS, p. 18). Hoe u dan ook zo goed op de hoogte bent van hun nog jonge kinderen is een raadsel. Zelf verklaart u het door te zeggen dat u het weet van toen u nog jong was (CGVS, p. 18) hetgeen uiteraard niet verklaart hoe u kunt weten dat de jongste dochter van één van uw oom Mazida heet en zeven jaar oud is terwijl u sinds elf jaar voor haar geboorte geen contact meer heeft gehad met iemand uit Surkhrod (CGVS, p. 7). Dit geeft aan dat u niet de waarheid vertelt over uw werkelijke familiale situatie, noch over waar u gewoond heeft en wanneer en in hoeverre u nog contact had met uw familie in Surkhrod.

Daarbij moet nog vermeld worden dat er ook aan uw verklaring waarom u niet naar school ging in Surkhrod, met name dat u te jong was (CGVS, p. 5), geen geloof kan worden gehecht aangezien uw verklaringen over wanneer u er precies leefde niet geloofwaardig zijn. U gaf bij de DVZ ook aan dat u tot het tweede middelbaar naar school bent gegaan (verklaring DVZ, p. 4) terwijl u bij het CGVS ineens zegt dat u nooit naar school ging maar wel acht jaar lang naar de madrassa bent gegaan na uw verhuis naar Logar (CGVS, p. 8-9). Nochtans had u bij de DVZ de mogelijkheid om te zeggen dat u dit informele onderwijs had gevolgd, hetgeen u niet deed.

Uit dit alles volgt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw familiale situatie en over het moment waarop en de reden waarom u besloot van Surkhrod naar Logar te verhuizen.

Voorts is uw kennis over het district Mohammad Agha, waar u tussen uw negen jaar en uw vertrek uit Afghanistan vijftien jaar later verbleef enorm beperkt. Nochtans beweert dat u vanaf hamal 1390 tot hamal 1394 werknemers vervoerde van het dorp Deh Naw in Mohammad Agha tot een ziekenhuis in Kaboel en terug naar Mohammad Agha (CGVS, p. 11). Deze werknemers woonden allemaal in het district Mohammad Agha (CGVS, p. 16) waardoor zeker mag verwacht worden dat u goed op de hoogte zou zijn van gebeurtenissen in Mohammad Agha. Dit blijkt echter geenszins het geval te zijn. Hoewel u de namen van enkele talibancommandanten (CGVS, p. 21) en van politici (CGVS, p. 33) weet op te sommen en enkele dorpen in de regio kent (CGVS, p. 18-19) blijven uw verklaringen enorm oppervlakkig en weet u over de door het CGVS bevestigde gebeurtenissen en personen helemaal niets.

Daarbij moet eerst opgemerkt worden dat er geen geloof kan worden aan uw verklaring dat u Afghanistan verliet in hamal 1394. U baseert deze datum op het certificaat over uw werk dat u neerlegt en dat deze datum vermeldt (CGVS, p. 24). Uit uw eigen verklaringen blijkt echter dat u Afghanistan veel later verliet. U geeft namelijk aan dat u op de 19e dag van de tweede maand van het jaar 2016 in Griekenland aankwam (CGVS, p. 24), hetgeen ondersteund wordt door vermeldingen in uw administratief dossier dat u in februari 2016 in Chios geregistreerd werd en op 26 mei 2016 uw

vingerafdrukken werden genomen in Piraeus (zie administratief dossier). U geeft ook aan dat het u een maand en 19 dagen kostte om vanuit Afghanistan Griekenland te bereiken (CGVS, p. 24). U plaatst uw vertrek bovendien ongeveer vijf maanden na een aanval in het districtscentrum waarvan u zegt dat hij plaatsvond de zevende maand van 2015 (CGVS, p. 24). Dit alles geeft sterk de indruk dat u nadat u uw vertrekdatum heeft aangepast naargelang de data die vermeld stonden op het certificaat van uw werk dat u neerlegde en u eigenlijk vertrok rond de jaarwisseling 2015-2016.

Wat ook de exacte datum moge zijn dat uw Afghanistan verliet, er kan geen geloof gehecht worden aan uw verblijf in Mohammad Agha. Zo geeft u aan dat kinderen in Mohammad Agha de drie warme maanden asad, saratan en sonbula vakantie hebben en dat dit hun enige vakantie is (CGVS, p. 9). Dit komt geenszins overeen met objectief beschikbare informatie, toegevoegd aan het dossier, waaruit blijkt dat scholen in Logar door de koude winters gesloten zijn in de wintermaanden jeddi, dalwa en hoot. In de zomer is er bovendien nog een korte vakantie van tien dagen. Dat u beweert dat u zelf niet naar school ging, biedt geen afdoende verklaring waarom u niet op de hoogte zou zijn van deze algemene schoolkalender die in heel Logar op dezelfde manier wordt toegepast, zeker aangezien u uitdrukkelijk het omgekeerde beweert door te zeggen dat scholen de drie zomermaanden dicht zijn (CGVS, p. 9). In hetzelfde thema blijkt u geen weet te hebben van de bouw van nieuwe scholen in Mohammad Agha de laatste jaren dat u er was en zegt u zelf expliciet dat het schoolgebouw in het nabijgelegen dorp Safed Sang een oud gebouw is (CGVS, p. 22) dit terwijl er in april 2014 een nieuw schoolgebouw is geopend in Safed Sang met 8 klassen en accommodaties voor in totaal meer dan 1600 studenten. Safed Sang ligt nochtans op minder dan vijf kilometer van uw dorp en dan nog aan de weg die naar Kaboel leidt die u elke werkdag moest afleggen. Hierdoor mag verwacht worden dat u op zijn minst zou gehoord hebben van dit bouwproject. Dit klemt des te meer aangezien u wel weet heeft van een nieuwe school die in de provinciehoofdstad Pul-e-Alam is gebouwd en er zelfs over weet dat ze er technische lessen geven en laboratoria hebben (CGVS, p. 22). Aangezien Pul-e-Alam niet op de weg tussen Deh Naw en uw werk in Kabul ligt, is het een raadsel hoe u dit zo goed weet terwijl u dit over het dorp in uw eigen district dat u elke werkdag moest passeren niet weet.

Verder blijkt ook uw verdere geografische kennis over Mohammad Agha enorm beperkt. Zo heeft u nog nooit gehoord van de dorpen Gul Dara (CGVS, p. 32), Nari Kot (CGVS, p. 33), Qala Anwar (CGVS, p. 33), Dowran Khel (CGVS, p. 33) en Niyazi (CGVS, p. 33), dit terwijl deze dorpen allemaal binnen de vijf kilometer van uw dorp liggen en u jarenlang chauffeur was. (...) U beweert voorts dat u wanneer u van uw dorp naar het dorp Deh Naw ging aan de linkerkant van de weg het dorp Awbazak tegenkwam (CGVS, p. 19). Awbazak ligt niet alleen aan de tegenovergestelde kant van de weg, als je van Zaidabad naar Deh Naw gaat moet je er helemaal niet passeren. Van een chauffeur die deze weg elke werkdag aflegde mag zeker verwacht worden dat hij de dorpen in zijn eigen regio kent. Dit staat in schril contrast met het feit dat u wel op de hoogte blijkt te zijn van drie moskeeën in de buurt van uw werk in Kaboel en de naam van een ander ziekenhuis in Cinema Pamir kent (CGVS, p. 19).

Daarenboven bent u niet op de hoogte van gebeurtenissen die plaatsvonden de laatste maanden en jaren die u in Mohammad Agha zou hebben doorgebracht. Meermaals gevraagd of er ooit tribale ouderen gedood werden in uw district antwoordt u resoluut negatief (CGVS, p. 25, 31-32). Nochtans werd de invloedrijke tribale oudere Dokter Abdul Wase in september 2013 gedood, dan nog in uw eigen dorp Zaidabad. Zelfs wanneer het CGVS u confronteert met zijn naam, blijkt u nooit gehoord te hebben van deze oudere (CGVS, p. 26). Ook de tribale oudere Haji Den Mohammad Nabi die in november 2014 gedood werd in Mohammad Agha kent u niet (CGVS, p. 26). Haji Shaukat Stanikzai, nochtans van dezelfde stam als u, kent u evenmin terwijl deze verkiezingskandidaat afkomstig is van het naburige dorp Kotabkhel en in dezelfde maand november 2014 beroofd werd (CGVS, p. 25). De naam Saifullah Mujahid zegt u niets en u kent geen enkele Saifullah die bij de overheid werkte (CGVS, p. 23), noch kent u iemand van de overheid die door de taliban gedood werd (CGVS, p. 23) terwijl deze Saifullah Mujahid burgemeester was van Mohammad Agha en gedood werd in augustus 2014. U heeft nooit gehoord van ontmiijners die door de taliban in de problemen kwamen bij de Mes Aynak mijnen (CGVS, p. 27) terwijl er nog in juli 2014 minstens 8 ontmiijners om het leven kwamen. Gevraagd naar voorbeelden van de overheid die de taliban aanviel, begint u eerst over een mullah die 4 Amerikanen doodde in een moskee, vervolgens over een gevecht in Kharwar tussen de taliban en de autoriteiten (CGVS, p. 28). De autoriteiten voerden nochtans in augustus 2015 nog een grootscheepse operatie uit op het talibanbolwerk Zargon Shahr waarbij maar liefst 70 talibanstrijders, 4 soldaten en enkele burgers om het leven kwamen. Pas wanneer het CGVS u confronteert met deze aanval zegt u dat het inderdaad gebeurde maar dat u de vraag niet goed had begrepen (CGVS, p. 28). Nochtans werd u expliciet gevraagd of er in Zargon Shahr ooit een aanval van de overheid plaatsvond (CGVS, p. 22) waarop u antwoordde dat de taliban aanvielen, niet de overheid (CGVS, p. 22). U had het net ervoor

nog over Qari Burhan die volgens u bij een operatie stierf, hoewel u vervolgens enorm vaag bent wanneer het CGVS polst naar de operaties waar hij aan deelnam (CGVS, p. 22). Dit is des te frappant aangezien volgens objectief beschikbare informatie toegevoegd aan uw dossier Qari Burhan om het leven kwam bij die grote operatie in Zargon Shahr enkele maanden voor uw vertrek. Bovendien weet u evenmin over deze grote talibancommandant of hij broers of zonen had (CGVS, p. 22), hetgeen in de Afghaanse context mag verwacht worden van iemand die zolang leefde in een gebied gecontroleerd door deze commandant.

Ook andere invloedrijke persoonlijkheden van Mohammad Agha zeggen u niets. De politiechef Matiullah Sadiq Abdul Rahimzai (CGVS, p. 23), de districtsgouverneur van Mohammad Agha minstens tussen 2009 en 2014 Abdul Hameed Hamid (CGVS, p. 31), de districtsgouverneur van Mohammad Agha in 2015 Syed Naeem Agha Sultan (CGVS, p. 31) en provincieraadslid Muhibullah Selah (CGVS, p. 31) kent u niet. Dit zijn geen obscure maar invloedrijke figuren in Mohammad Agha. Er wordt niet verwacht dat u al deze personen tot in het detail kent maar het feit dat u geen enkele van deze namen kunt plaatsen, doet sterk afbreuk aan uw bewering dat u tussen uw negen jaar en uw vertrek in Mohammad Agha woonde en dat uw familie daar nog steeds verblijft. (...)

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mohammad Agha heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.(...) De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Uw taskara kan niet gelden als bewijs voor uw jarenlange verblijf in Mohammad Agha, te meer daar u uw taskara in de stad Jalalabad van de provincie Nangarhar bekwaam (CGVS, p.4). Wat betreft het werkcertificaat werd hierboven reeds opgemerkt dat het er sterk op lijkt dat u uw verklaringen heeft aangepast aan de data die hierop vermeld staan. Bovendien blijkt uit de stempel op het attest dat het stuk opgemaakt werd op 29/7/1396 (21 oktober 2017) meer dan anderhalf jaar na de registratie van uw vingerafdrukken in Griekenland en zo'n maand na uw verzoek in België. De vaststelling dat het attest dat uw tewerkstelling zou attesteren van 2013 tot 2015 uitgegeven werd twee jaar na uw stopzetting om te dienen als stuk in uw asielaanvraag doet ernstig afbreuk aan de objectieve bewijswaarde van dit stuk. Uw trouwfoto's zeggen niets over uw herkomst. De kopie van de taskara van uw vrouw geeft op geen enkele manier aan dat deze persoon werkelijk uw vrouw is. Uw rijbewijs vermeldt enkel dat het uitgegeven werd in de stad Kabul en zegt dus niets over uw beweerde verblijf in Logar. Bovendien moet betreffende de taskara's en uw rijbewijs worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. (...)"

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Met het argument dat hij tal van zaken wel weet, doet verzoeker geen afbreuk aan de bovenstaande pertinente vaststellingen. Voor zover verzoeker voorhoudt dat niets werd onderzocht en alles berust op eenzijdige beweringen, moet erop worden gewezen dat verzoeker wel degelijk gehoord werd en de bovenstaande vaststellingen steun vinden in het administratief dossier en gestoeld zijn op verzoekers eigen verklaringen en de informatie aanwezig in het administratief dossier.

Waar verzoeker stelt dat er verwarring heerst in hoofde van de verwerende partij over het moment dat zijn vader overleden is, moet worden benadrukt dat verzoeker in zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft aangegeven dat zijn vader ongeveer 8 jaar geleden overleden is, waardoor

verzoeker, gelet op de door hem voorgehouden geboortedatum, op het ogenblik dat zijn vader stierf 17 à 18 jaar oud was; een groot verschil met zijn bewering dat hij overleed toen hij negen jaar oud was zoals hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde. In tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt, heeft verzoeker aldus niet steeds verklaard dat zijn vader overleden is toen hij 9 jaar oud was.

Waar verzoeker ter verklaring van de opgemerkte tegenstrijdigheden over de leeftijd van zijn broer en zus en de sterfdatum van zijn vader verklaart dat deze zijn halfbroer en – zus zijn, betreft dit een *post-factum* verklaring ter verschoning van de opgemerkte tegenstrijdigheden. Verzoeker verklaarde immers bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet dat deze zijn halfbroer of zus zouden zijn (stuk 12, verklaring DVZ, vraag 17) en tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen antwoordde hij op de vraag of zijn broer en zus dezelfde vader hebben bevestigend (stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 30).

Waar verzoeker zijn kennis met betrekking tot zijn ooms aan vaderskant tracht te verklaren door te wijzen op het gegeven dat hij nog contact had met zijn ooms langs moederskant en van hen deze informatie bekwaam, gaat hij voorbij aan zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd verzoeker immers geconfronteerd met het gegeven dat hij gedetailleerde kennis bezat over de kinderen van zijn ooms aan vaderskant niettegenstaande hij er geen contact mee had. Zelf verklaarde verzoeker dit toen door te zeggen dat hij “*het weet van toen hij nog jong was*” (stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18), hetgeen uiteraard niet verklaart hoe verzoeker kon weten dat de jongste dochter van één van zijn ooms Mazida heet en zeven jaar oud is terwijl hij sinds elf jaar voor haar geboorte geen contact meer heeft gehad met iemand uit Surkhrod (stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Indien verzoeker deze informatie daadwerkelijk bekwaam via de ooms langs moederszijde kon worden verwacht dat verzoeker dit op deze wijze toelichtte toen hem er specifiek naar werd gevraagd. Verzoekers betoog in het verzoekschrift daaromtrent is dan ook niet meer dan een *post factum* betoog dat geen afbreuk kan doen aan de gedane concrete vaststellingen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij met betrekking tot zijn scholingsgraad steeds een eerlijk antwoord heeft gegeven op de gestelde vragen doet hij geen afbreuk aan de concrete vaststellingen waaruit duidelijk blijkt dat zijn verklaringen tegenstrijdig zijn. Waar verzoeker op algemene wijze wijst op de beknoptheid van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het korte tijdsbestek waarbinnen dit moet gebeuren, kan hij deze tegenstrijdigheden niet verschonen. Verzoeker werd op de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk bevraagd naar zijn schoolcarrière (stuk 12, verklaring DVZ, vraag 11) waardoor verzoeker wel degelijk de mogelijkheid had om dit toe te lichten. De duur van het interview en het feit dat hem gezegd werd dat hij zijn verhaal nog zou kunnen vertellen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft hier geen uitstaans mee.

Voor zover verzoeker voorhoudt dat van hem niet mocht worden verwacht dat hij de bevroegde kennis van de beweerde streek van herkomst, Mohammad Agha, zou hebben, moet worden opgemerkt dat indien verzoeker aldaar werkelijk vijftien jaar heeft gewoond wel degelijk mag worden verwacht dat hij omtrent de bevroegde elementaire aspecten verbonden aan het leven in deze streek enige kennis heeft. Verzoeker heeft evenmin een geïsoleerd bestaan gekend, waardoor niet kan worden aangenomen dat hij verstoken is gebleven van dergelijke elementen.

Wat de verklarende nota die verzoeker neerlegt betreft (stuk 3 bij het verzoekschrift) heeft dit document geen enkele meerwaarde ter ondersteuning van verzoekers relaas gezien het eigen, *post-factum* verklaringen van verzoeker betreffen, die dan ook niet kunnen volstaan om afbreuk te doen aan de pertinente en genuanceerde vaststellingen. De kopie van de taskara die hij neerlegt (stuk 4 bij het verzoekschrift) is niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling en bevat een andere foto en nummer dan de taskara die zich reeds in het administratief dossier bevindt, wat de authenticiteit van beide stukken in vraag stelt. Overigens kan een taskara geen inzicht bieden over de plaats waar verzoeker de laatste jaren zou hebben verbleven en waar hij de vervolgingsfeiten situeert.

Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in aannemelijk te maken dat hij recent afkomstig is uit het district Mohammad Agha in de provincie Logar. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recent verblijf daar aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben

voorgedaan. Gelet op zijn verklaringen met betrekking tot zijn familiale achtergrond kan er evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden problemen met zijn ooms.

De algemene verwijzing naar schendingen van mensenrechten in Afghanistan volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

3.5. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij recent afkomstig is uit het district Mohammad Agha in de provincie Logar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De verwijzing naar de algemeen verslechterde veiligheidssituatie in Afghanistan en algemene rapporten desbetreffend is dan ook niet dienstig.

3.7. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

3.8. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.9. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

3.10. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF